

DIN ISTORIA FOLOSIRII REMEDIILOR NATURALE PE TERITORIUL ROMÂNIEI

Referent : Simona Cristina NĂSUI - student anul III Farmacie

*Coordonator: Farm. pr. dr. Aneta BADEA
Cadru didactic asociat
Facultatea de Medicină și Farmacie
Universitatea Dunărea de Jos Galați*

Cuprins

- **I. Moștenirea Dacilor – dovezi ale preocupărilor geto-dace în domeniul terapiei**
- **II. Remedii naturale în perioada medievală. Apariția farmaciei**
- **III. Preocupări fitoterapice în secolul XX**

- **Moștenirea Dacilor – dovezi ale preocupărilor geto-dace în domeniul terapiei**

- Pe teritoriul actual al României, arta vindecării ca formă de medicină empirică, magică are o vechime milenară, care și-a păstrat puterea de expresie până în secolul XX, când medicina și farmacia cultă s-au formalizat și instituționalizat până la un nivel, care să permită diseminarea serviciului medical în rândul populației generale.

-
- Cunoștințele dacilor au fost surprinse de câțiva istorici și filozofi antici, astfel Platon, în dialogurile Charmides evocă filozofia tămăduitorilor geto-daci în ceea ce privește arta vindecării pe care o practicau în urma învățăturilor primite de la Zamolxis. Astfel, sacerdoții daci reușeau acolo unde medicii greci eșuau printr-o viziune holistică în care vindecau trupul ca parte dintr-un întreg: “Să nu te lași înduplecat să îngrijești capul nimănui, care nu-și va fi dăruit mai întâi sufletul spre îngrijire descântecului.” [1]

- [1] Platon, “Dialoguri”, Editura IRI, 1998

- Poate cea mai importantă dovadă a cunoștințelor pe care le aveau dacii în domeniul plantelor medicinale, o reprezintă “De materia medica” a lui Discoride, medic grec, în lucrarea căruia peste 20 de plante sunt identificate prin numele grec, latin și cel dacic: limba bouului, brionia, limbariță, iarba bubei, măselariță, lumânărică, coada șoricelului, cimbrul, ciumăfaia, brusturele ș.a.” [1]

- [1] Prof. Dr. Radu Iftimovici, articol “Dacii, niste barbari? Va inselati”, aparut in revista “Descopera”, 8 iulie 2008, <http://www.descopera.ro/cultura/2753237-dacii-niste-barbari-va-inselati>

II. Remedii naturale în perioada medievală. Apariția farmaciei

- În România Evului Mediu, moștenirea etnoiatică continuă să existe neconținut prin intermediul tămăduitorilor, pe cale empirică, informațiile fiind transmise din generație în generație pe cale orală.
- Datorită dezvoltării comerțului, încurajat și de înlesnirile domnești primite, se aduc în țară numeroase mirodenii și remedii din alte părți ale lumii: șofran, camfor, tămâie, piper etc.

- Au circulat, de asemenea, și manuscrise care conțineau informații medicale sau cu privire la utilizarea unor leacuri [1].
- Farmacia cultă, de oficiină, apare mai târziu în România și a evoluat mai lent decât în restul Europei. Primele farmacii au fost deschise în Transilvania, în 1494 în Sibiu urmată de Bistrița, Brașov, Făgăraș.[2], iar primii farmaciști erau străini. În secolul al XVIII-lea, în Principatele Române, farmaciști erau mai ales sașii cu studii făcute la Viena sau Munhen. [3]
- [1] Dr. Horia Chicos, "Manuscrise romanesti cu continut medical din secolul al XVIII-lea", A XXXIX-a Reuniune Nationala de Istoria Medicinii, 15-18 iunie, Brasov, 2008
- [2] www.inforom-cultural.org/files/tamaduator.pdf
- [3] D. Buiuc, Carmen Panzaru, "Din Istoria Relatiilor Medicale Franco-Romane. Antoine Bechamp și Victor Cornil. Memento pentru farmacia, chimia și medicina romaneasca

- În concluzie, în Evul Mediu, farmacia pătrunde pe teritoriul actual al României, ca o valoare importată din civilizația europeană. Independent de evoluția acesteia, etnoiatria s-a transmis, în sânul culturii populare, mai ales în mediul rural.

III. Preocupări fitoterapice în secolul XX

- Secolul XX aduce pe de o parte evoluția fără precedent a educației medicale. Se manifestă preocupări și în ceea ce privește cultivarea unor specii de plante pentru utilizarea lor în scop terapeutic.

- Un exemplu de tradiție în domeniul fitoterapiei, îl reprezintă înființarea în 1909 – 1910 a **Laboratorului Vorel**, de către Constantin Vorel, farmacist absolvent la Viena, moșenitorul Spițeriei Vorel, înființată în 1831 în Targul Pietrii de către bunicul său, Anton Vorel, medic militar. În 1915 erau atestate **numeroase specialități purtând marca “Vorel”**: Ceaiul Carpaților, Bomboane pectorale, Siropul Carpaților, Reumasol, Nervodent, Balsam tolu, Crema Adelina, Vin Vorel, Antinevralgic Vorel, Nasolin etc. [1]

[1] Dr.Hannelore Müller, Medic specialist medicină generală, articol:
“Laboratorul Vorel”, sursa: <http://www.medfam.ro/mf/mf/mf15/istm15.html>

-
- Un alt exemplu binecunoscut este cel al farmacistului **Andrei Farago**, absolvent la Viena, care devine cunoscut în România și străinătate, având numeroase studii publicate și care înființează în 1929 Cooperativa Digitalis.
 - Realizează pulberea titrată de Digitalis purpurea, care datorită calității sale devine și primul etalon românesc.
 - A rămas cunoscut în istorie prin abnegația cu care a militat pentru promovarea culturilor și industrializarea plantelor medicinale.

Concluzie

- Și în România, asemeni altor zone ale lumii, utilizarea remediilor naturale a reprezentat o alternativă terapeutică încă din cele mai vechi timpuri.
- Această formă de terapie întotdeauna a fost realizată de **persoane instruite** și de aceea ar fi greșită prezumția conform căreia terapia alternativă se poate desfășura în afara sferei de activitate a specialiștilor în sănătate.